

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
2ste trimester 2005
9^e jaargang nr. 2

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral Do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 12 juni 2005.

Beste Vrienden van Freddy,

Deze nieuwsbrief bereikt jullie enkele dagen voor de inmiddels traditionele vakantieperiode. Alleen de alleroudsten onder u weten nog mee te spreken over de jaren toen het betaald verlof in ons westers bestel een sociale verworvenheid werd. De jongeren onder u kunnen zich nauwelijks voorstellen dat het ooit anders was, en toch...

Ik wil alleen maar verduidelijken, dat onze relatieve welstand zo vanzelfsprekend geworden is, dat we er niet meer bij stilstaan dat meer dan 90% van de wereldbevolking van om het even welke sociale voorziening verstoken blijft.

Onder het huidige neoliberale regime van Brazilië, bijvoorbeeld, zijn ziekteverzekering, werkloosheidsvergoeding en vakantiegeld een volstrekt onbekend gegeven. Wie rijk is wordt met de dag nog rijker, en wie arm geboren werd, kent alleen de dagelijkse strijd om het naakte bestaan. Overleven, kost wat kost, is het enige haalbare doel van de allermaksten: de vrouwen en de kinderen.

We vergeten al te snel dat deze grote groep van de bevolking aangewezen is op initiatieven als dit van onze 'Padre Freddy' die hun lot echt ter harte neemt.

Mogen we u vragen om hier toch even bij stil te staan, even over na te denken? Het rekeningnummer van de "Pastoral do menor" vindt u op de laatste bladzijde van deze nieuwsbrief. Maak er nuttig gebruik van. Dank je wel.

De redactie

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoinhas , 2 juni 2005

Beste mensen, vrienden allemaal,

In het vorige boekje liet ik in mijn nieuwsbrief op het einde weten dat onze beroepsschool terug van wal is gegaan. We zijn er allemaal heel gelukkig om. Spijtig genoeg zijn er een paar leerlingen niet komen opdagen bij het heropenen, maar toch hebben we op dit ogenblik een vaste bezetting van 106 jongens en meisjes tussen de 16 en de 18 jaar. En nog belangrijker is het feit dat alle tieners en jongeren leerlingen zijn die ten volle beantwoorden aan de vooropgestelde opties die onze vereniging van den beginne af in het vaandel heeft gedragen, namelijk: er zijn voor de meest kansloze, voor de meest risicolopende en voor hen die voortdurend meer en meer het gevaar lopen om uit de huidige excluderende maatschappij te worden geschrappt. Een riem onder het hart is het ook om te zien hoe graag zij telkens opnieuw de dagdagelijkse opleiding doormaken. Ze doen het met hart en ziel. Toch zal ik hieromtrent nog wat je geduld moeten vragen want er is ondertussen hier ook iets anders gebeurd dat ook de moeite loont om geschreven en beschreven te worden

Herinnert ge u ook nog dat ik in dezelfde brief schreef: „Als het meevalt en we vinden er de nodige fondsen voor (een project werd ingediend bij een Belgische dame die ons werk heel genegen is – vooral onze zorg voor het verwaarloosde en verlaten kind) dan beginnen we dit jaar ook met de begeleiding van 80 families om een betere en meer menselijke opvoeding voor onze kinderen te vrijwaren. Het is voorlopig een vijfjarenplan met de aangroei en opvang van ieder jaar twintig families meer. Dus willen we in 2009 een 160-tal families bereiken.“? Wel, onze Belgische dame die ons werk graag ondersteunt, heeft haar medezegging gegeven. Deze maand nog zal zij de nodige fondsen rechtstreeks op onze rekening hier in Brazilië overmaken. Wij willen haar hiervoor natuurlijk uitermate en vanuit het diepste van ons hart bedanken. Wij zijn er ondertussen al mee gestart!

Maar waar gaat het hier dan nu juist om? Wat willen we uiteindelijk met dit nieuwe programma van onze „Pastoral do Menor de Alagoinhas“? Ik ga het proberen hier zo goed mogelijk weer te geven, mij basierend op een deel van de tekst van het daartoe opgestelde project.

1. Project titel:

„Programma van begeleiding aan de families van onze kinderen en tieners – SAMENLEVEN“

2. Verechtaardiging:

De meerderheid van onze programma's, die grote zorg besteden aan de kinderen en de tieners, brengt uiteindelijk ook met zich de evidentie mee dat er tevens meer aandacht moet besteed worden aan de begeleiding van de gehele familie. En dit omdat, ondanks alle veranderingen die de familie tot op heden al heeft meegemaakt, zij toch nog altijd de onvervangbare ruimte vormt die instaat voor de bescherming en de socialisatie van haar kroost. Het is immers binnen de familie dat het kind van in het begin geleid wordt binnen een opvoedingsproces dat de vorming mogelijk maakt van zijn persoonlijkheid. De familie is "de plaats bij uitstek van toegewijde zorgen, van bescherming, van aanleren van affectiviteit, van ruimte tot socialisatie, van uitbouw en van persoonlijkheidsvorming". (Carvalho, p. 52)

Maar toch is het zo dat niet alle families erin slagen om deze verantwoordelijkheid op te nemen en tot een goed einde weten te brengen. Alleen slagen zij er dikwijls niet in om hun vormingsopdracht - en al wat dit met zich meebrengt – op een aanvaardbare wijze waar te maken. Met dit voor ogen, is het dus evident dat de Staat, de gemeenschap en – op dit ogenblik ook voor ons - onze eigen instelling voorwaarden hiertoe moeten creëren die het mogelijk kunnen maken dat de families hiervoor in de mogelijkheid worden gesteld om ten volle hun opdracht ten voordele van een menselijke en effectieve ontwikkeling van hun kinderen en hun tieners waar te kunnen maken.

Omwillen van dit alles is het opzetten van een pedagogisch proces en bezig zijn met kinderen, tieners en jongeren, los van een begeleiding en betrokkenheid met hun respectievelijke families, gelijk aan het bagatelliseren van de vertrouwde familiale context en heel haar functie van opvoeding en bescherming.

Gedurende al deze vele jaren heeft de "Pastoral do Menor de Alagoinhas" dikwijls snelle en vereiste acties met dit publiek verwezenlijkt, maar er was tot hier toe geen enkele systematische actie van belang opgebouwd naar de families toe. Daarom werd er vorig jaar al een project opgesteld om daaraan tegemoet

te komen maar, helaas, was het ons evenwel onmogelijk daarmee van start te gaan omwille van het feit dat hiervoor de nodige fondsen niet beschikbaar werden gevonden.

Dit alles, samen met de noodzakelijk bevonden veranderingen, met de uitbreiding van de programma's om de zorg van de kinderen en de tieners nog efficiënter te laten verlopen, heeft er ons toe aangezet om de noodzaak van het inschrijven van dit familiale begeleidingsproject in te lassen in onze verenigings-doelstellingen en voor te stellen als een allernoodzakelijkst project om de opvoeding van onze kinderen en tieners nog beter en efficiënter te laten verlopen... om nog meer de kans tot slagen zeker te stellen dat onze kinderen morgen de kans en de mogelijkheid hebben om als volwaardige burgers door het leven te gaan. En dit met gelijke kansen ten aanzien van de kinderen uit de meer begunstigde middens. De opzet van dit nieuwe programma is langs een educatief proces met de andere leden van de familie (vader, moeder, broers en zussen - niet verbonden aan de instelling) het mogelijk te maken dat de familie in staat wordt gesteld om aan het proces deel te nemen en dit in solidariteit met andere families aan onze instelling verbonden. Het wordt dus een netwerk van onderlinge hulp aan zichzelf en aan de andere families.

Het project neemt zich eveneens voor om het werk alzo met de plaatselijke gemeenschappen nog dieper uit te bouwen, omdat deze de ruimte vormen waar de families dagdagelijks bezig zijn met al hun beperkingen en hun mogelijkheden. De verschillende wijkgroepen in de stad zullen zo in staat zijn om een groter communautair samenleven op te bouwen en mogelijkheden op te starten die hun kinderen, tieners en jongeren nog meer ten goede zullen komen.

3. Algemene doelstelling:

Voorwaarden creëren waardoor de families een nieuwe kritische interpretatie van hun socio-familiale situatie kunnen mogelijk maken.

4. Specifieke doelstelling:

- Een sterker verband tussen de families en de instelling leggen;
- Voorwaarden creëren waardoor de aangezochte families zich wederzijds kunnen helpen, begin makend met het opzetten van een netwerk van solidariteit;
- Inlichten over en/of op weg zetten van de familieleden naar de bestaande diensten in de plaatselijke gemeenschap of in de stad;
- De familie betrekken in het educatieve proces van hun kinderen, tieners en jongeren.

5. Algemene betrachting:

- Op het einde van 2005 80 families, die in het Project worden vergezeld, in de mogelijkheid stellen om een kritische interpretatie te maken van hun socio-familiale situatie. Dat dit op het einde van 2009 met 160 families kan gebeuren.

6. Specifieke betrachting:

- Dat op het einde van 2005, alle in het proces ingeschreven families, spontaan deelnemen aan de verschillende activiteiten van de instelling, evenals werk maken van het begeleiden en stimuleren van hun kinderen, tieners en jongeren;
- Dat aan het einde van 2005 minstens 40% van de ingeschreven families een aanvang hebben gemaakt met het opzetten van een netwerk van solidariteit onder mekaar en met andere families die daaraan behoefte hebben;
- Tot op het eind van 2005 onderling mekaar inlichten over het bestaan van alle bestaande dienstverleningen in eigen gemeenschap of in de stad en daar naartoe doorverwijzen wanneer dit nodig blijkt;
- Dat alle 80 families, op welke wijze dan ook, deelnemen aan het educatieve proces van hun eigen kroost en dit tot einde 2005.

7. Methodologie:

Het beginproces zal vereisen dat in 2005 een onderzoek naar het aantal families per wijk wordt gedaan om het mogelijk te maken dat er 4 kernen worden gevormd, elk in een afzonderlijke stadsgedeelte.

Eenmaal dat de wijken zijn bepaald, zullen er groepen opgericht worden, elk bestaande uit 20 leden van de geselecteerde families. In de selectie zal aandacht besteed worden aan het verlangen (motivatie) van de families om deel te nemen aan het project. In het geval dat de vraag hoger ligt dan het aanbod dan zal het verantwoordelijk team andere criteria invoegen die de beste optie verzekeren tot het vormen van de groep.

Na dit beginproces zullen de geplande activiteiten aanvangen die de doelstellingen zullen betrachten. Om de veertien dagen komt de groep in de wijk samen en dit telkens gedurende twee volle uren.

Het groepswork zal het samenleven bevorderen, en zo ook het uitwisselen van ervaringen, het voeren van debatten over onderwerpen die de belangstelling dragen van de groep, het aanbieden van bezigheidstherapie (kunst, alternatieve voeding, gebruik van recycleerbare materialen, enz.).

Deze families zullen eveneens individueel begeleid worden door een sociale assistente langsheen raadplegingen en huisbezoeken. Er zal eveneens de hulp aangeboden worden van een Psychologe.

Het bezoeken van alle families zal gebaseerd zijn op grond van volgende principes:

- Voorkennis van de reële situatie van de familie;
- Inzicht van de familie qua rechtssubject, van eigen kennis en verlangen;
- Respect tegenover de overtuigingen en de ethische waarden (moreel en cultureel) van de families;
- Aanmoediging van het zelfvertrouwen en -initiatief;
- Begrip voor de levenshouding van de families alvorens een oordeel te vellen;
- Absolute bescherming van de kinderen en de tieners t.o.v. lichamelijke en/of morele agressies.

8. Begeleiding en Evaluatie:

De begeleiding van het project zal als referentiepunt de beginevaluatie van de familiale situatie hebben. Om de evolutie van het project en zijn resultaten te observeren, zullen evaluatie-instrumenten gebruikt worden zoals bijvoorbeeld individuele aantekening- en oriëntatiefiches, verslagen van huisbezoeken en groepsactiviteiten, aanwezigheidslijsten, gesprekken, enz...

Voor deze observatie zullen specifieke indicatoren worden gebruikt zoals:

- Het aantal keren dat de deelnemers hun socio-familiale situatie in de groep hebben ter sprake gebracht;
- Het aantal keren dat de deelnemers een bepaalde familie-situatie hebben aangepakt;
- Het nemen van initiatieven en de creativiteit van de deelnemers in de verschillende activiteiten;
- Het aantal deelnemers dat aan de verenigingen van de wijk meedoet, alsook aan het leven binnen de kerkgebonden groepen, in de vakbonden, in de coöperaties, enz...;
- Het aantal ouders die aan de maandelijkse vergaderingen van de "Pastoraal" deelnemen in haar verschillende programma's: BCR, Oficinas, Beroepsschool, enz...;
- Het aantal ouders die zich "pro deo" ten dienste stellen van het vrijwilligerswerk van de instelling;
- Het aantal ouders die gevolg geven aan de oproepen van de verschillende programma-coördinaties of van de sociale en psychologische dienst;
- Het aantal ouders die op eigen initiatief andere families van de « Pastoral do Menor de Alagoinhas » bezoeken;
- De frequentie van de ouders die aan de groepsactiviteiten deelnemen;
- Het aantal verstrekte inlichtingen over bestaande diensten in de wijkgemeenschap;
- Het aantal doorverwijzingen naar bestaande gemeentelijke hulpdiensten van de stad.

9. Uitvoering chronogram:

Van maart 2005 tot december 2009.

10. Begunstigden:

Hoewel de kern van de actie 80 families omvat, zal dit werk evenwel minstens het dubbele aantal families bereiken en zo ook meer dan 400 kinderen en tieners die vergezeld worden door de instelling.

11. Verbonden Partners:

Gemeentelijke Voogdijraad en Gemeentelijke Beschermingsraad van het Kind en de Tiener;
Kind en Jeugdrecht;
Verschillende Gemeentelijke Secretariaten (Sociale Zorg, Gezondheid, Opvoeding, ...);
Wijkverenigingen en gemeenschapsgroepen;
Communautaire gezondheidsagenten.

12. Kans op slagen:

Omdat dit project deel uitmaakt van een veel complexer geheel dat geschraagd wordt door een goed georganiseerde instelling, maakt de "Pastoral do Menor de Alagoinhas" er werk van alles in staat te stellen om de nodige ondersteuning te vinden voor de voortzetting van het project in 2006 en de daarop volgende jaren.

De veranderingen die door het federale beleid de laatste jaren in leven werden geroepen hebben geleid tot het oprichten van enkele nationale programma's toegespitst naar de opvang van de familie en dit vooral door het Ministerie van Sociale Zaken. Dit schept grote mogelijkheden om overeenkomsten mogelijk te maken met gouvernementele instanties die misschien de voortzetting van ons project later kunnen garanderen.

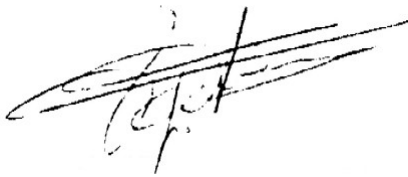
Zo hebben wij ook reeds een onderzoek gedaan naar mogelijke cofinanciering van de privé-sector en van niet-gouvernementele organisaties, nationale en internationale. We moeten nu wel eerlijk bekennen dat dit alles op dit ogenblik nu niet bepaald echt gemakkelijk ligt.

Omwille van het belang van deze opzet, omwille dat het een gerechtvaardigd interventie-as vormt die uitgaat van de Pastoraal, geloven wij voluit in de reële mogelijkheden en de voortzetting van het project, vooral geschraagd en gesteund op de draagwijdte van zijn sociale impact.

En zo ben ik dan, beste vrienden, weer aan het einde gekomen van dit epistel. Ik wens jullie allemaal van ganser harte een deugddoend verlot dat voor de deur staat. Maak er iets feestelijks, iets tof van. Dat het jullie goed moge gaan en zeker nog maar ne keer bedankt voor jullie vriendschap voor onze kinderen en tieners, voor onze opvoeders en zeker ook voor mijzelf. Tot schrijvens. Dank! En dat God jullie allemaal uitbundig moge zegenen!!!

Veel liefs nog samen met een hartelijke vrienden- en broedergroet van

Freddy

Zo is het wel moeilijk natuurlijk...

Deze week startte de Federale Politie van Brazilië in de deelstaat Mato Grosso met het oprollen van een bende die gespecialiseerd was in illegale houtkap en -verkoop in het Amazonewoud. Tot de bende illegale houtkappers en -verkopers behoren verscheidene regionale kopstukken van de nationale organisatie van milieubescherming IBAMA (Instituto Brasileiro de Meio Ambiente), waaronder de directeur van bosbeheer, Antonio Carlos Hummel en de lokale manager van IBAMA in Cuiabá (hoofdstad van de deelstaat Mato Grosso). Na een dag op de vlucht geweest te zijn, werd Hummel aangehouden.

Deze week werden in totaal 87 mensen aangehouden in de operatie opgezet door de Federale Politie, één van de grootste acties tegen illegale houtkap die ooit in het Amazonegebied plaatsvonden. Ook de voorzitter van de lokale milieubeschermingorganisatie, FEMA, Moacir Pires, werd aangehouden. Tegen 124 personen is een aanhoudingsbevel uitgevaardigd, onder hen mensen van IBAMA, bedrijfsleiders, houtverkopers, politieagenten, etc. Tijdens de operatie werden 2 geïmporteerde voertuigen, een vliegtuigje en 140.000 Reais (ongeveer 45.000 Euro) in beslag genomen.

De onderzoeken naar de bende begonnen zo'n 9 maanden geleden in een samenwerking tussen de Federale Politie, Openbaar Ministerie en Ministerie van Milieu.

De fraude van de bende had als vertrekpunt de illegale houtkap in het deel van het Amazonewoud dat op het grondgebied van de deelstaat Mato Grosso ligt. Er werd een heel schema van vervalsingen van transportdocumenten (nodig om het hout te transporteren en de controleposten op de weg te passeren) en uitvoerdocumenten en het opzetten van fictieve bedrijfjes ontdekt. Volgens berekeningen zou de hoeveelheid illegaal gekapt hout volstaan om 76.000 camions te vullen, die, indien ze op één rij zouden gezet worden een afstand van zo'n 2.500 km zouden overbruggen. Deze hoeveelheid zou goed zijn voor een opbrengst van zo'n 890 miljoen Reais (zo'n 300 miljoen Euro). De kost voor het herstel van het gekapte gebied van zo'n 43.000 hectare, zou de regering zo'n 108 miljoen Reais kosten (ongeveer 36 miljoen Euro). De lokale manager van IBAMA zag zijn rijkdom op de twee jaar dat hij de functie uitoefende toenemen met zo'n 426.000 Reais (140.000 Euro).

Er zouden ook vertakkingen zijn naar andere staten zoals het Federaal District (met hoofdstad Brasília), Rondônia, Acre en Santa Catarina. Volgens cijfers van het Ministerie van Milieu is de staat Mato Grosso verantwoordelijk voor 48% van de ontbossing tussen juli 2003 en juli 2004. Toen werd een recordaantal van 26.130 vierkante km (bijna de oppervlakte van België) ontbost in heel het Amazonegebied. Dit was een toename met 20% in vergelijking met het jaar ervoor.

De nationale minister van milieu, Marina Silva, besloot tot een gouvernementele interventie in de regionale sectie van IBAMA (dat onder haar bevoegdheid staat). De sectie zal vanaf nu beheerd worden door een regeringscommissaris. Volgens de minister werden alle functionarissen die bij de zwendel betrokken waren

uit hun functies ontzet. Ze kondigde ook aan dat ze alle besluiten van de lokale sectie van de voorbije jaren opnieuw zou laten onderzoeken. Ze probeerde ook haar administratie te vrijwaren van alle schuld door erop te wijzen dat alle bij de zaak betrokken functionarissen reeds lang voor zij minister was in dienst kwamen. De regering-Lula kan een nieuw corruptieschandaal trouwens missen als kiespijn nu een enkele weken geleden ontdekte fraudezaak in de Nationale Post waarbij een belangrijke coalitiepartij van de regering-Lula betrokken is aanleiding heeft gegeven tot de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie (die hier in Brazilië heel wat macht heeft om een zaak te onderzoeken). Het was niet het eerste corruptieschandaal dat deze regering in nauwe schoentjes brengt, al moet gezegd dat de regeringstop of de president zelf tot hiertoe niet rechtstreeks beschuldigd werden van corruptie. De oppositie schreeuwt natuurlijk moord en brand tegen de vroeger zo ethisch ingestelde PT, de partij van president Lula. Die deed er alles voor om een parlementaire onderzoekscommissie te vermijden, wat haar niet lukte. Waarom heeft de regering zo een schrik voor een parlementaire onderzoekscommissie?, vroeg de oppositie zich af. De oppositie heeft natuurlijk niet veel lessen te spellen, want er zijn nog heel wat stinkende potjes toegedekt van de privatiseringen die de vorige regering Cardoso, nu oppositie, doorvoerde. De uitverkoop van staatsbedrijven is toen helemaal niet zo eerlijk verlopen als men wel wil laten uitschijnen. De mensen betalen daar nu het gelag voor door hoge tarieven van bijvoorbeeld telefoon en elektriciteit (in handen van buitenlandse multinationals) en de dienstverlening die niet altijd verbeterd is.

De actie ondernomen door de Federale Politie en het Openbaar Ministerie tegen de illegale houtkap in Mato Grosso kan wel spectaculair lijken, maar het is nog maar de vraag welke impact het gaat hebben in de bestrijding van deze plaag. Brazilië is nu eenmaal het land van de straffeloosheid voor wie geld heeft. In een vorige bijdrage in dit boekje had ik het over de moord op de Amerikaanse religieuze Dorothy Stang die streed aan de zijde van de landloze boeren. De opdrachtgevers van de moord, waaronder een grootgrondbezitter uit de streek, werden een tijdlang aangehouden, maar na betaling van een borgsom weer vrijgelaten. Ze zijn dus terug op vrije voeten nu, zagezegd in afwachting van een proces. Zo is het wel moeilijk natuurlijk om het onrecht te bestrijden... Wie geld heeft, betaalt goede advocaten, en koopt zich vrij door het betalen van een borgsom. Wie arm is en bijvoorbeeld een brood steelt om de honger even te stillen, kwijnt weg in de overbevolkte gevangenissen van dit land.

P.S. Het gaat sommige sectoren wel goed voor de wind in Brazilië. Gisteren verscheen in de krant dat de banken tijdens het eerste trimester van dit jaar ruim 50% meer winst gemaakt hadden dan in hetzelfde trimester van 2004. Het zou gaan om 6,3 miljard Reais (een goeie 2 miljard Euro). De verhoogde winst is vooral toe te schrijven aan de verhoogde tarieven die banken aanrekenen aan hun cliënten en de hoge intrestvoeten (de basisrente van Brazilië werd in mei voor de negende keer op rij verhoogd en bedraagt nu 19,75% op jaarbasis, maar de reële rente ligt een stuk hoger). Grote delen van het bankwezen in Brazilië is in handen gekomen van buitenlandse banken na de privatiseringen van de vorige regering Cardoso. Zij zuigen dus eigenlijk op twee manieren het geld weg uit dit land: via de hoge winsten en via de terugbetalingen van Brazilië op de buitenlandse schuld. En dat terwijl in mei dit jaar het wettelijke minimumsalaris opsloeg van 260 naar 300 Reais (zo'n 100 Euro aan de huidige koers). Ongeveer 40% van de werkende bevolking hier verdient niet eens een minimumsalaris in de informele sector van de economie...

Guy De Nocker
Salvador, 5 juni 2005

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69** van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens **30 euro** (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro (ongeveer 600 BEF). Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL